

100 שנה „התקווה“ "Hatiqwa" Centenary

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י

המשרד הראשי: שד' ירושלים 12, פו 080 61

231/232 PHILATELIC SERVICES

4.7.78

MAIN OFFICE: TEL AVIV - YAFO • ISRAEL

"התקוה"

מלותיו של ההמנון הלאומי של מדינת ישראל נכתבו על ידי המשורר והסופר נפתלי הרץ אימבר (1856–1909). המלים פורסמו לראשונה בשנת 1898 בקובץ "ברקאי", שיצא לאור בירושלים, בה התגורר אז המחבר.

בתחילה היה שם השיר "תקוותנו" והוא היה המנונם של "חובבי ציון". בקונגרסים הציוניים החלו לשיר את "התקווה" רק למן הקונגרס הששי ואילך; אולם כבר קודם לכן, מאז הקונגרס הציוני הראשון, נתן השיר ביטוי עמוק למאווי הגאולה של עם ישראל בכל תפוצותיו.

ד"ר כהן-מטמון, מייסד הגימנסיה העברית "הרצליה", הציע שבארץ-ישראל יוחלפו שני הטורים המקוריים שהיו: "לשוב לארץ אבותיו, בעיר בה דוד חנה", בטורים הבאים: "להיות עם חופשי בארצנו, ארץ ציון וירושלים". הצעתו נתקבלה ובמלים אלה מוכר ההמנון הלאומי כיום.

אשר למקורה של המנגינה – חלוקות הדעות. אין ספק, ששורשיה עתיקי-יומין ונעוצים בשירה העממית הספרדית ואולי כבר בשירה הערבית שקדמה לה. עם זאת, ניתן לזהות את הדיו המתנגנים של הלחן גם בפואימה הסימפונית "מולדבה" של סמטאנה, וכן גם בשירי רועים בלקאניים ומזרח-אירופיים.

מייחסים את רישום התווים לר' שמואל כהן, מחלוצי ראשון-לציון, אולם חוקר המוסיקה פטר עמנואל גרדנוויץ ידע מפי מכר אישי של אימבר, כי הוא שאל את הלחן מן החזן הנודע ניסן בלצר.

ש. שמגר

בול "התקווה" צויר ע"י ד. כהן, תל אביב

THE "HATIOWA" STAMP WAS DESIGNED BY D. COHEN, TEL AVIV

בול "מנוף ישראל" צויר ע"י א. גלזר, תל אביב

THE "LANDSCAPE" STAMP WAS DESIGNED BY A. GLASER, TEL AVIV

צילום: ד. חריס, ירושלים

PHOTO: D. HARRIS, JERUSALEM

התקוה

נפתלי הרץ אמבר (1856-1909)

חגיגי (♩ = 90)

די-הו-י פש-ג מה - ני - פ כב - ל - ב עוד - קל
 מה - די - ק רח - מז - תי - אלפ - ה נה - מ - הו
 בדה - א לא עוד נה - פ - צו יון - צ - ל יו - ע
 ים - פ - אל שנות בת נה - תק - ה נו ת - ג - תק
 נו צ - אר - ב שי - חפ עם יות - לה
 שי - חפ עם יות - לה ים - ל - ש - רה - וי יון - צ רצ - א
 ים - ל - ש - רה - וי יון - צ רצ - א נו צ - אר - ב

עוד לא אבדה תקותנו,
 התקנה בת שנות אלפים,
 להיות עם חפשי בארצנו,
 ארץ ציון וירושלים.

כל עוד בלבב פנימה
 נפש יהודי הומיה
 ולפאתי מזרח קדימה
 עין לציון צופיה —

HATIQWA

The text of the national anthem of Israel was written by the itinerant Hebrew scholar and poet Naftali Herz Imber (b. 1856, in Zlocow, Galicia; d. 1909 in New York) and was published for the first time in Jerusalem in 1878 under the title "Tikvatenu" (Our Hope). It was adopted as the hymn of the "Hovevei Zion" movement and sung at the 6th Zionist Congress in 1903 but became the official Zionist hymn only at the 18th Congress in 1933.

After the proclamation of independence, it was granted the status of national anthem by parliamentary resolution, as the most popular song among Jews everywhere and the familiar symbol of their traditional aspirations. Even before the foundation of the State, at the suggestion of Dr. Matmon-Cohen, founder of the "Herzlia" gymnasium, the second stanza was amended to express the 2000 year old hope of becoming a free people in the ancient homeland, instead of stressing the Return to Zion, "to the city in which David dwelt".

"As long as still a Jewish heart
Beats in a Jewish breast,
As Jewish eyes in longing smart
To find in Zion rest..."

Thus starts the song which for a hundred years has affirmed the unbreakable bond between the Jewish people and the Land of Israel. The melody has been ascribed to Samuel Cohen, a pioneer settler of Rishon Leziyyon. However, Peter E. Gra denwitz, in his book "The Music of Israel", quotes a personal acquaintance of Imber's to the effect that the latter had borrowed it from a composition by the famous cantor Nissan Belzer. In any case, the theme is similar to those commonly found in Spanish singing, possibly of Oriental origin, and used in Smetana's "Vltava", as well as in Eastern European melodies.
S.SH.